

הנביא ה

 - ג' כה אמר ה' השם בונשׁתיכם ואל פשׂאו משׁא ביום השפט והבאתם בשער ירושלים. מה זה ואל פשׂאו משׁא? אלא אמר להם: בקשותה מכם, אל תשׂאו את משׁא אותו החטא של השפט עלייכם.

ואם אתם שומרים אותו, תגרמו תחרמו את קיומם העליונים והתקותנים, שאותו שפט העליון שחתמתם בגדיו, מדורו ושעשעו, אינו אלא בשער ירושלים העליונה, שנקראים שעריך צדק, והיא הפלחה הקולעתך מן הפל.

ואם אתם שומרים אותו, תגרמו שאו היא תחיז ביד מלכות הארץ, המלכות של דוד, מושם שהיא נקראת מלכות, ומושם זה אמר דוד שאח' בה, לך ה' הממלכה, בשתי ממימ'ך, להכליל את מלכותו וליחד אותה עם מלכות השמים. ואם אתם לא תשמעו לקדש אותו, ותמעשו אותו חל, מה בתוכך? והצטי אש בשעריך ואכליה ארמנות ירושלים.

בא וראה, אז מתעוררת אותה חרב נוקמת נקם ברית על שלא שמרו אותה הברית הקדושה, בשלשה גוננים. אחד בסוד על הצדיק שפckerו, שאח' בה ושמר אותה, ובגללה נקרא צדיק, ואחד שבתוב ובשר קדש יעבורי מעלה. ואחד בסוד השפט שחילגו, והכל הוא במקום אחד. ואנו, על שלשה פשעי ישראל נגזר עליהם להיות שבעים שנה מחוץ לאין הקדושה, עשרה לכל יום, ולסוף שבעים שנה הוציאו אותם הקדוש ברוך הוא ממשם, ובאו לארץ ישראל. והתקיים בית שני ארבע מאות ועשרין מתקנים באה, באומן המצוות הקדושות בראוי.

בשער ירושלים. מי ואל תשׂאו משׁא. אלא אמר לוֹן, בבעו מיניכו, לא תשׂאו משׁא דההוא חובה דשבט עלייכו.

ואו אthon נטרין ליה, תגרמוני קיומה דעתלאין ותתקאין. דההיא שבט עילאה דחבותון לקליה, מדורה ושבועעה לאו איהו, אלא בשער ירושלים עילאה, דאקרון שעורי צדק. ואיהי פלה הפלילה מהפל.

ואו אthon נטרין ליה, תגרמוני דבדין היא תתחזק בידא דמלכותא דארעא, מלכוּתא הדוד, בגין הדיא מלכות אתקראית, בגין דא אמר דוד, דאחד בה, (דברי הימים כת יא) לך ה' הממלכה, בתרין ממיין, לאכללא מלכוּתא דיליה, וליחדא לה במלכותא דשמיא. וαι אthon לא תשמעון (דב לו ע"ב) לקדש ליה, ותעבדון ליה חול, מה כתיב (ירמיה י כ) והצטי אש בשעריך ואכליה ארמנות ירושלים. דלמה.

הא חזי, קדין אתערת ההיא חרב נוקמת נקם ברית, על דלא נטרו ההוא ברית קדישא, במלחנת גונין. חד ברזא דצדיק גונינו, דאחד ביה, ונטר ליה, ובגיניה אקרי צדיק. וחד, דכתיב (שם יא טו) ובשר קדש יעבורי מעלה. וחד ברזא דשבט דחללו, וככלא בחוד אתר איהו. ובדין על שלשה פשעי ישראל, אתגור עלייהו למחוי שביעין שניין לבר מארעא קדישא, עשרה לכל יומא. ולסוף שביעין שניין, אפיק לו קודשא בריך הוא מטהן, ואותו לארץ ישראל. ואתקנים בית שני ארבע מאות ועשרין שנה, על חילא דאוריתא, דהו מתעסקין בה, באינו פקידין קדישין בדקא חזי.

ממשם, ובאו לארץ ישראל. והתקיים בית שני ארבע מאות ועשרים באה, באומן המצוות הקדושות בראוי.

(ובשנשלהמו, גרט החתא על שנות חנמ, וחותעורה אומת שנות חנמ שלוריאשנה. זהו שכותוב ויישנוו אותו, את אותו הצדיק. ואנו נמן אותו הקדוש ברוך הוא ביד מי ששונגן אותו שנות חנמ. זהו שכותוב באודם יען להיות לך איבת עולם ותגער את בני ישראל על ידיך).

פרקשת בשלה

לא עלתה שועתם לפניו. אמר רבי יצחק, כשהושה הקדוש ברוך הוא דין בפמליא של מעלה, אותו הדין מה נהיה? אמר רבי אלעזר, העביר אותו באוטו נהר דינור, והעביר אותו משלטונם, ומנה שליטים אחרים של העמים. אמר לו, והרי כתוב (תהלים כד) משרתו אש להט? אמר לו, יש אש קשה מאש, ויש אש שטבה אש (שורחה אש). ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא להלום וגוי' (שם ז). מה הטעם יהושע עריך קרב ולא משאר העם? אלא משום שעמלק בא עלייהם על אותו החטא של שבת שלא שמרו אותו, כמו שהעירו חכמוני זכרונים לברכה, אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה, לא שולחת בהם אמה ולשון. מה כתוב? (שם ט) ויהי ביום השבעי יצאו מן הארץ כל קלקט ולא מצאו, וכחוב ויבא עמלק.

ובא ראה את סוד הדבר, כשהזיהו אותו הקדוש ברוך הוא במרה על שבת, משום שכאה מدة הדין לקטרג על אותו החטא של הצדיק שמקרו אותו, שהוא נגד יום השבת, והם הוציאו אותו לחיל, אמר הקדוש ברוך הוא: הרי יש להם רפואה לאותו החתא, אם הם שומרים את יום השבת, שהוא כנגד צדיק מה העולמים. והינו מה שכותוב שם

(וכד אשתלימו, גרט חוכה דשנתה חנמ, ואיתער מהיה שנאת חם רקדמייה, והוא ברא רפוא דסני לון שנותה חנמ, והוא ברא דבריב באודם יען חיות לך איבת עולם ותגער את בני ישראל על ידיך).

פרקשת בשלה

לא עלתה שועתם לפניו. אמר רבי יצחק, בד עבד קודשא ברייך הוא דינא בפמליא של מעלה, והוא דינא Mai Hor. אמר ר' אלעזר, עבר לדהו בההוא נהר דינור, וא עבר להון משולטנהון, ומני שילטניין אחרניין דשאар עמיין. אמר ליה, והא כתיב (תהלים קד ד) משרתו אש לזהט. אמר ליה אית אשא קשייא מאשא, ואית אשא דכבי אשא. (ס"א דוחיא אשא). **ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא להלום וגוי',** מי טעם איה שוע אש קרבא ולא מן שאר עמא. אלא בגין דעמלך אתה עלייהו, על ההוא חובה דשבטה דלא נטרין ליה, כמה דאתערוי חכמוני זכרונים לברכה, אלמלי נטרו ישראל שבטה קמא, לא שלטה בהו אומה ולשון. מה כתיב ויהי ביום השבעי יצאו מן הארץ לקלט ולא מצאו, ובתיב ויבא עמלק.

ויהי רוז דמלחה, בד פקיד לון קודשא ברייך הוא ליישראל במרה על שבטה, בגין דאתיא מדת דינא לקטרגא על ההוא חובה דצדיק חזבינו ליה, דאייהו לקביל יומא דשבטה, ואינו אפיקו ליה לחול, אמר קודשא ברייך הוא, לא אית לון רפואה לההוא חובה, אי אינון נטרין ליומא דשבטה, דאייהו לקביל צדיק חי העולמים. והינו דכתיב וירחו ה' עז. עז חמימים, דינטרוין יומא דשבטה. ואינו אחילו ליה, כדיין ויבא עמלק. החתא, אם הם שומרים את יום השבת, שהוא כנגד צדיק מה העולמים.

טו) ויוֹנָה ה' עז. עז חיים, שישמו את יום השבת, והם חללו אותו, ואזיבא עמלק.

באותה שעה אמר לו משה ליהושע, צא וערוך קרב עם עמלק, שהרי לך ראי, מושום שאפה בן בנו של אותו צדיק, והוא באאותה החתא בא עליינן. ואם לא נמצא מקטרג לו לעמלק מחלוקת ובנו של אותו צדיק, אין מי שיכל לו, ואז עשה יהושע כמו שאמר משה.

ובא ראה שבגלל אותו החטא בא עלייהם, שפגש את אותם שהיו אחורי העונן, ולקח מהם את אותן הבירות קדר נזרק אותו כלפי מעלה, ואם הם לא היו חוטאים בו, לא היה לו סיע מלמעלה להעשות כן, אלא כדי להראות להם שיכירו את חטאיהם, שחתאו באותו הצדיק ששמר את הברית הזאת, וכעת חללו השבת שהיא כנגדו, שהיא באה להגן עליהם מפני מדת הדין.

בא וראה מה בתוכך, כנברדי לא ויסעו מפירה ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים וגוו'. מהו אילמה? אלא ששבו לעבודת המקודש ברוק הוא ולקבל דברו בלבד שלם, משים כד אל"י מ"ה. וחרי פרשוה שאותו המקומם היה משבח בכמים מכל המקומות של העולם, שהרי תורה שבכתב שם היא, ושם שנים עשר מעינות ושבעים דקלים, והכל בסוד האמונה, שהרי כל שבעים הסנהדרין נזונים משם ומתרככים מאותם מים העליונים המבושים.

אשרי מי שזכה למים הללו להתברך מהם, וישראל הקדושים שורדים שם, ומחרכין את אותם המים העליונים עם אותם שנים עשר מעינות

בזהו שעתה, אמר ליה משה ליהושע, פוק אגח קרבא בעמלק, דהא לך חיזיא, בגין דעתך בר בריה דההוא צדיק, וアイו בההוא חוכא אתי עLEN. וαι לא אשתח מקטרגא ליה לעמלק, מהחולקיה ומבוני דההוא צדיק, לית מאן דיכיל ליה, כדיין עבד יהושע כמו דאמר משה.

ויה חיזי, בגין ההוא חוכא אתה עלייהו, דארע לון לאינו דהו מבהיר עננא, ונסיב מיניהו hei ברית קדישא, וזריק ליה כלפי עילא. וαι לאו דאיןון חאבי ביה, לא הויה ליה סייעתא מלעילא למיעבד חבי. אלא בגין לאחזהה לון, דישתמודען חובייהן דחבו בההוא צדיק, דנטר האי ברית, והשפא אחילו שבתא דאייהו לקבליה, דאייה קאי לאגנא עלייהו מקרמי מדת דין.

הא חיזי מה כתיב, (במדבר לג טו) ויסעו מפירה ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים וגוו'. מהו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים וגוו'. בריך הוא, ולקבלא مليוי בלפआ שלים, בגין כד אל"י מ"ה.

והא אוקמונה, דהיא אתרא הויה משוכחה בקמיא, מכל אתרין דעלמא, דהא אורינייתא شبכטב תפין הוא, ותפין תרין עשר מבועין, ושבעין דקלין. וכולא ברזא דמהימנותא, דהא כלחו שבעין סנהדרין מההוא אתרא מתזניין, ומתברכין מאינוין מיין עילאיין בסימאן.

ובאה מאן דזכי להנהו מייא לאתברכא מנניהו. וישראל קהילין שראן תפין, ומחרכין איינוין מיין עילאיין באינוין תרין עשר מבועין תפאין. וαι איינוין קלקלוי בקדמיתא, וחייב לגבוי ההוא צדיק, הא אדקנו ליה